

често даже и за собственіј щетъ, за правъ и чистъ любовъ къмъ истини-тъ, и къмъ человѣческий родъ, сѫ открывали и показували правдъ-тъ и истини-тъ). Но ще то късно да бѫде, нищо отъ това; колкото по-късно, толкозъ по-постоянно щатъ тъ да бѫдатъ свидни и любимы на человѣцы-тъ, докогато ще има на свѣта человѣци. И безсмертии ако да быха были таквызи то людие, то не бы за друго употребили свое-то безсмертие освѣнъ за ползъ на человѣческий родъ. Не бы влилъ Богъ въ сърце-го ми таквази къмъ сроднии-тъ ми любовь, ако да не е даль и тѣмъ любовни и чувствителни сърца, които немогатъ за любовь да не любятъ.

Славолюбіе-то и честолюбіе-то сѫ тогава злы и не-позволены нѣща, когато ся ищатъ и търсятъ съ единъ безмѣрно неправеденъ и насилиственъ начинъ, и то во вреда на наши-тъ близки. А кога человѣкъ, чрѣзъ правени заслуги и чрѣзъ добро-то и ползъ-тъ, коя-то приноси на близки-тъ си, търси умѣренно и разумно честь и славъ, то не е освѣнъ твърдѣ похвално и за подражаніе достойно дѣло. Отъ самого Бога, какво друго можемъ да очикувамы ный за праведный и добродѣтелный животъ, освѣнъ вѣчнѣ славъ и честь? Слугы-тъ и слугины-тъ гордятъ ся кога слугуватъ пъраво и вѣрио на господари-тъ си, и за това сѫ достойни за похвалѣ. Человѣкъ който никакъ не ма'ри за добро и почетенно име, той не е человѣкъ. Народъ който не осѣща що е народна гордость, той еще народъ не може да ся нарече, и доклѣ това не почувствува за никаквъ свободѣ не ся удостоява.

Казувашъ че сички-тъ хора на свѣтъ-тъ мыслятъ, и не сѫ прѣстанжли отъ да мыслятъ. Това като изричашъ ты, свидѣтелствуашъ че въ тѣзи работѣ твърдѣ малко си отъ едно дѣте по напрѣдко излѣзълъ, и че съвсѣмъ не разбиращъ какво ще да рече, зрѣло и разумно мысленіе. И колкото Метусала ако да бѣ дадено намъ да живѣемъ, то пакъ не быхмы свършили ученіе-то на мысленіе-то. Вси-тъ занятія и неусыпни трудове на сички-тъ учены и прѣмудры на свѣтъ-тъ хора, не сѫ нищо друго освѣнъ мысленія. Толкозъ хыляда-хыляди книги що има по свѣтъ какво друго нѣщо сѫ, ако че не